

BOG

HULLO, BU-BYE, KOKO, COME IN (/BOEGER/HULLO-BU-BYE-KOKO-COME-DIGTE)

Af Koleka Putuma (/forfattere/koleka-putuma) (2022)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

[BASIS%3A134109076&FRAGMENT=CONTENT](#))

Log ind (</user/login?destination=/boeger/hullo-bu-bye-koko-come-digte>) for at anmelde

Koleka Putumas anden digtsamling er et poetisk manifest, der sætter ord på sorte kvinders sexistiske og racistiske vilkår.

TAGS:

[FEMINISME \(/TAXONOMY/TERM/3068\)](#)

[IDENTITET \(/TAXONOMY/TERM/4706\)](#)

[RACEDISKRIMINATION \(/TAXONOMY/TERM/8694\)](#)

[RACEPROBLEMER \(/TAXONOMY/TERM/8696\)](#)

[RACISME \(/TAXONOMY/TERM/26747\)](#)

[SAMFUNDSFORHOLD \(/TAXONOMY/TERM/9159\)](#)

ANMELDELSE

10 apr.23

(/users/frederik-scholer)

Af Frederik Schøler (/users/frederik-scholer)

Skribent

Koleka Putumas anden digtsamling er et poetisk manifest, der sætter ord på sorte kvinders sexistiske og racistiske vilkår.

Der er grænser for, hvor tunget et åg kan tynde, før man enten må bukke under eller smider det fra sig i protest. Det er fornemmelsen af det sidste, man får, når man læser Koleka Putumas anden digtsamling 'Hullo, bu-bye, koko, come in'. Det kan være svært helt at forstå, hvor marginaliseret man er som sort, kvinde, feminist, homoseksuel queer i verdens mest ulige land, der står og vakler på et fundament bygget på resterne af kolonialismens og apartheidsystemets rædsler. Med 'Hullo, bu-bye, koko, come in' sætter Koleka Putuma ord på alt dette.

Putuma besynger dem "som forrådes af hukommelsen/hvis tidligste minder/er alle de måder/hvorpå de slugt vores kroppe" og indskriver sig og sine i den række af stærke sorte kvinder som Winie Mandela, Nina Simone, Audre Lorde og mange flere, som trods alle former for diskrimination har insisteret på, at de ER mennesker, ER del af samfundet og HAR same iboende værdi, som alle andre - selv nok så stærke cis-kønnede hvide mænd.

Set fra Skandinaviens velfærdssamfund er vi ikke overraskede over, hvor slemt det er i Sydafrika, men Putuma trækker gavmildt på sine erfaringer som international turnerende digter performer, og fortæller ubarmhjertigt om sine oplevelser med racisme selv i så frie og liberale lande som Sverige og Holland. Pludselig mærker man fingeren pege på sig selv, og ansvaret bliver ulideligt nærværende.

Hvis Putuma peger, er det dog sjældent på misdæderne, mændene og racisterne. For det meste peger hun på sig og sine, på de oplevelser, de har været udsat for og på, hvordan de oplevelser har påvirket dem. Den fysiske voldtægt er forfærdelig, men den står ikke alene, der følger tit en skam, der sætter sig fast i sindet og vender sig indad med skyldfølelse og mindreværd. Ligeledes er det med sexismen og racismen og alle de andre overgreb, hvilket Putuma barskt og indfølelse udtrykker således:

"din barndom siger giv mig et navn/og alt du har er et ansigt/der hiver dig i kraniet/skubber din kæbe ned i toilettet/og siger jeg forlader dig ikke/før du kaster mig op/eller tilgiver mig//hver nat/ender det således/dig, der tigger det om at lære dig/hvordan du giver slip/det, der siger:/du ved hvordan."

Koleka Putuma er ikke bare en af Sydafrikas vigtigste stemmer, hun er en af tidens vigtigste aktivister i oprør for værdighed til alle og i indædt kamp for den sortes kvindes ret til ikke at blive skubbet ud i glemslen i forhold til den undertrykkelse, hun stadig lider under.

BOGDETALJER

